

عنوان مقاله:

بررسی معیارهای کیفی فضاها در طراحی مراکز آموزشی کودکان اوتیسم

محل انتشار:

ششمین همایش ملی معماری، مرمت شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

هستی جلالیان - کارشناسی ارشد معماری داخلی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران

امیر مسعود دباغ - استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تحقیقات اخیر نشان می دهد که بیماری اوتیسم در حال رشد و افزایش است. اوتیسم جزء اختلال های نافذ رشد بوده که اختلال شدید در چند زمینه رشدی از جمله مهارت های تعامل اجتماعی و ارتباطی یا رفتار، تمایلات و فعالیت های بسیار عجیب و غریب همراه است. به دلیل فراوانی بیماران اوتیسم در دنیا نیاز به توجه به آموزش این کودکان و ساخت مدارس خاص احساس می گردد. انتخاب فضای پیچیده برای دانش آموزان اوتیسم در حین آموزش مانع یادگیری در آنان شده و لازم است متخصصین طراح، فضایی را که باعث ثبات خاطر و تمرکز این کودکان می شود را طراحی کنند. با توجه به نقش معماری در طراحی فضای مناسب برای این کودکان، انجام تحقیقی که بتواند نیازمندی های خاص این کودکان از دیدگاه معماری را مشخص نماید، ضروری می باشد. در دهه های اخیر دانشمندان زیادی در این رابطه تحقیقات گسترده ای انجام داده اند. هدف از این مقاله بررسی معیارهای کیفی فضاها مراکز آموزشی برای کودکان اوتیسمی می باشد. با در نظر گرفتن معیارهای کیفی در طراحی این مرکز، سعی در ایجاد حس امنیت و تعلق خاطر شده است و می تواند مکانی برای رشد و تکامل جنبه آموزشی و بهبود روابط اجتماعی این کودکان باشد.

کلمات کلیدی:

کودکان اوتیسم، معماری، فضای آموزشی، معیارهای کیفی طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1024786>

